

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118206502
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118206502.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoč, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému: A. C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. F. XXXX/XX, XXX XX R., právne zast. Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47 728 949, o vymoženie 1 716 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jana Dobiašová, so sídlom Námestie Sv. Martina 9, 908 51 Holíč, IČO: 42 400 651, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 09.11.2018, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 09.11.2018 v o v ý r o k u I. tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ v celom rozsahu z a s t a v u j e a vo výroku II. h o z r u š u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.11.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 59,86 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (výrok II.). Povinný navrhoval zastavenie exekúcie z dôvodu, že nemal vedomosť o uzavretej rozhodcovskej zmluve, ktorá bola súčasťou Všeobecných zasielateľských podmienok, preto nemohlo dôjsť k jej platnému uzavretiu. Vyšší súdny úradník uviedol, že vzťah medzi navrhovateľom v rozhodcovskom konaní a povinným (odporcom v rozhodcovskom konaní) bol vzťahom obchodnoprávnym, nie spotrebiteľským. V takom prípade exekučný súd nemôže preskúmať existenciu, ani platnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky) uzavretej medzi navrhovateľom v rozhodcovskom konaní a povinným. Táto skutočnosť mohla byť len dôvodom na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú povinný podal. Svoj názor oprel o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 9/2012. K námietke povinného týkajúcej sa viazanosti úkonmi rozhodcovského súdu a s tým súvisiaceho rokovacieho poriadku, štatútu a sadzobníka poplatkov, vyšší súdny úradník uviedol, že legitimita rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha konať a rozhodovať v spore je daná § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“). Ďalej poukázal na ustanovenie čl. 14 ods. 14.5/b, 14.5/c a 14.5/d Všeobecných zasielateľských podmienok TOTPRANS SLOVAKIA s.r.o., ktorého obsahom je rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej prípadný spor medzi zmluvnými stranami bude riešený okrem iného i prostredníctvom ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha a rozhodcovské konanie má prebiehať podľa Rozhodcovských pravidiel, ktoré sú dostupné na webovej stránke rozhodcovského súdu. Právomoc rozhodcovského súdu tak považoval za danú zákonom ako i dojednaním zmluvných strán.

2/ Ďalej uviedol, že exekučným titulom bolo Rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/75/2017 vydané Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu dňa 25.07.2017, ktorým rozhodcovský

súd podľa výroku III. zaviazal k úhrade trov rozhodcovského konania vo výške 1 716 Eur povinného v prospech oprávneného, ktorý je v zmysle Rozhodcovských pravidiel ad hoc rozhodcu, Ing. Miloša Valacha, príjemcom týchto platieb. V zmysle § 29 ZoRK rozhodcovský súd je oprávnený na trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho konaním. K vecnej legitimácii oprávneného uviedol, že rozhodcovské konanie prebiehalo pred Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu, a teda jemu vznikli trovy rozhodcovského súdu, avšak v zmysle Prílohy č. 1 k Rozhodcovským pravidlám RSMV ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha (čl. II § 6 ods. 1) „poplatok za rozhodcovské konanie a ostatné poplatky vyberané v rozhodcovskom konaní podľa Sadzobníka sa platia v prospech ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z. z. p. o. podľa Článku I § 2 Rozhodcovských pravidiel RSMV prevodom z účtu v banke, alebo vkladom hotovosti v prospech bankového účtu ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z. z. p. o.“, preto tieto trovy majú byť uhrádzané oprávnenému. Oprávnený zároveň vo svojom vyjadrení bližšie špecifikoval svoj nárok na trovy rozhodcovského konania, a to tým, že uzavrel s ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom súkromnú dohodu, v zmysle ktorej bude príjemcom trov rozhodcovského konania pred ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom oprávnený, ktorý zabezpečuje organizačnú, technickú a ekonomickú agendu rozhodcovského súdu. O týchto skutočnostiach mal možnosť sa povinný oboznámiť v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, nakoľko boli k dispozícii na webovom sídle rozhodcovského súdu, a aj priamo v rozhodcovskej zmluve.

3/ Povinný okrem vecnej legitimácie oprávneného na trovy rozhodcovského konania namietol aj ich výšku, k čomu vyšší súdny úradník uviedol, že novelou ZoRK, ktorou došlo k zosúladieniu s Modelovým zákonom, bola problematika trov rozhodcovského konania ponechaná na dohodu strán alebo rozhodcovským pravidlám rozhodcovského súdu. V danom prípade boli rozhodcovské poplatky stanovené vopred v Rozhodcovských pravidlách rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha v rámci Prílohy č. 1 k rozhodcovským pravidlám RSMV ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha a z nich vychádzal rozhodcovský súd pri určení ich konkrétnej výšky v exekučnom titule. Zároveň podotkol, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná. K tvrdeniu povinného, že na Okresnom súde Nitra podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. 9Csr/2/2017, vyšší súdny úradník uviedol, že táto skutočnosť nespôsobuje nevykonateľnosť rozhodcovského rozhodnutia a nebráni jeho vymáhateľnosti (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/41/2017 zo dňa 29.06.2017).

4/ Nakoľko mal vyšší súdny úradník za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil a v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, a preto ho podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

5/ V zákonom stanovenej lehote podal voči predmetnému uzneseniu povinný sťažnosť. V plnom rozsahu sa pridržal dôvodov, tvrdení a dôkazov uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom opätovne zdôraznil, že rozhodcovský súd nemal právomoc začať rozhodcovské konanie na základe žaloby žalobcu spoločnosti TOPTRANS SLOVAKIA s.r.o.. Povinný je fyzickou osobou a nie je zmluvnou stranou žiadnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom, ktorej súčasťou by bola rozhodcovská zmluva, prípadne rozhodcovská doložka a právny úkon s takýmto obsahom v žiadnom prípade neuzatvoril, a to ani elektronickými prostriedkami, pričom mal za to, že táto skutočnosť nebola preukázaná ani v priebehu rozhodcovského konania. Závery rozhodcovského súdu uvedené v rozhodcovskom rozsudku sú v príkrom rozpore s platným právnym poriadkom a závažným spôsobom zasahujú do práv a oprávnených záujmov povinného. Rozhodcovský súd pri rozhodovaní v rozhodcovskom konaní absolútne odignoroval skutočnosť, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby o náhradu škody v zmysle § 135a Obchodného zákonníka, nakoľko na majetok spoločnosti CGC Logistic s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 53, 820 06 Bratislava, IČO: 36 681 041 bol uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.07.2014 (zverejnené v Obchodnom vestníku č. 139/14 dňa 22.07.2014), vyhlásený konkurz, ktorý aktuálne stále prebieha. Namietol aj nedostatok svojej pasívnej legitimácie. Súčasne uviedol, že nikdy žiadna škoda v súvislosti s akýmkoľvek konaním povinného žalobcovi nevznikla a povinný nie je ani za žiadnu prípadnú škodu aká kedy žalobcovi vznikla zodpovedný.

6/ Povinný sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku a zároveň odkladu jeho vykonateľnosti. Predmetné konanie viedol Okresný súd Nitra pod sp. zn. 9Csr/2/2017, avšak tento ho postúpil kauzálnu

príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Bratislava V. Nakoľko sa povinný, ako fyzická osoba, slobodne a vážne nerozhodol uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, a túto neuzavrel ani žiadnym výslovným právnym úkonom, žiadnym prejavom vôle, a to ani konkludentne, právomoc rozhodcovského súdu si v žiadnom prípade nezvolil, s rozhodcovským súdom nie je v žiadnom súkromnoprávnom vzťahu, preto nie je povinný sa podriaďiť jeho uzneseniam, či iným úkonom a nie je viazaný ani Štatútom Rozhodcovského súdu, Rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu a dokonca ani Sadzobníkom poplatkov. Na základe postupu rozhodcovského súdu mal povinný za to, že rozhodcovský súd už pri začatí konania zrejme účelovo nezamietol návrh žalobcu a vyzval povinného na vyjadrenie, podanie tzv. žalobnej odpovede, pričom takéto podanie podmienil zaplatením poplatku ako tzv. poplatková povinnosť za podanie odporu. Povinný nepodal tzv. žalobnú odpoveď, teda vyjadrenie za účelom akceptovania rozhodcovského súdu ako súdu oprávneného na rozhodnutie údajného sporu so žalobcom v hmotnoprávnej ani v procesnoprávnej rovine, túto podal na účely vyjadrenia absolútneho nesúhlasu s akýmkoľvek rozhodcovským konaním nakoľko rozhodcovská doložka nebola medzi žalobcom a povinným uzatvorená a preto nemohla ani vzniknúť voči povinnému poplatková povinnosť ako pohľadávka oprávneného keďže takéto konanie sa ani nemalo začať. Začatím exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského uznesenia, ktorý bol vydaný v absolútnom rozpore so zákonom bez akejkoľvek právomoci príslušného orgánu, t. j. rozhodcovského súdu, bolo povinnému odňaté právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 a článku 48 Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodcovský súd nemohol ani uložiť akúkoľvek povinnosť povinnému vydaním akéhokoľvek uznesenia alebo rozsudku, a to ani poplatkovú, pretože takýto právny akt je v zmysle uvedeného vydaný nezákonne, t. j. nemôže byť ani spôsobilým exekučným titulom.

Keďže rozhodcovské konanie má rýdzo súkromnoprávny charakter, nemožno záväzok zaplatiť poplatok za služby rozhodcovského súdu uložiť na ťarchu tomu, kto si v prenesenom význame takéto služby neobjednal a nikdy žiadnu zmluvu, predmetom ktorej by bolo poskytovanie takýchto služieb v budúcnosti za protiplnenie zaplataenia poplatku ani neuzatvoril, a to ani písomne, ani ústne a ani konkludentne. Exekučný poriadok pre exekučný súd zakotvuje oprávnenie a povinnosť skúmať v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania zákonnosť exekučného titulu, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu. Povinný navrhol zastaviť exekúciu, ktorá sa začala na základe nespôsobilého exekučného titulu.

7/ Okresný súd Banská Bystrica v napadnutom uznesení ďalej priznal oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na to, že exekúcia v prospech oprávneného sa začala na základe nespôsobilého exekučného titulu, mal povinný za to, že nie je spravodlivé, aby boli oprávnenému priznané trovy právneho zastúpenia, ak sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená. Takýmto spôsobom sa zvyšuje miera neoprávneného zásahu do zákonom chránených práv a oprávnených záujmov povinného. Preto navrhol, aby súd náhradu trov právneho zastúpenia oprávnenému nepriznal a naopak, aby súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia povinnému v plnom rozsahu.

8/ Oprávnený sa vo svojom vyjadrení k sťažnosti vyjadril tak, že sa plne stotožňuje s výrokovou časťou aj s odôvodnením napadnutého uznesenia. To, že povinný nechce akceptovať názor exekučného súdu a stále zotrváva na svojich nepravdivých tvrdeniach, určite nie je dôvodom k tomu, aby exekučný súd mal zmeniť svoj pôvodný právny názor. Opätovne zdôraznil, že predmetom jeho exekúcie nie sú žiadne obchodné nároky, ale nezaplatené rozhodcovské poplatky. Pohľadávka oprávneného nie je trovami rozhodcovského konania, ktoré súvisia so vzájomnými nárokmi účastníkov rozhodcovského konania, t. j. žalobcu a žalovaného. Jedná sa o pohľadávku samotného rozhodcovského súdu, ktorá s meritórnym rozhodnutím vo veci nemá nič spoločné. Tak isto ako všeobecný súd rozhoduje o súdnych poplatkoch, ktoré stranám vzniknú uznesením, napr. podľa § 5 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, tak isto aj rozhodcovský súd rozhoduje uznesením podľa § 29 ZoRK o rozhodcovských poplatkoch. Ide o rovnakú pohľadávku, akoby si všeobecný súd vymáhal nezaplatené súdne poplatky prostredníctvom Justičnej pokladnice. Oprávnený s povinným nie je v žiadnom spore a oprávnený ani nebol účastníkom rozhodcovského konania sp. zn. RD/75/2017. Oprávnený je iba subjekt, ktorý na základe rozhodcovských pravidiel rozhodcovského súdu - rozhodcu prijíma všetky nároky, ktoré vznikli v uvedenom rozhodcovskom konaní a to plne v súlade s § 29 ZoRK o trovách a poplatkoch vzniknutých v rozhodcovskom konaní a v súlade s rozhodcovskými pravidlami konajúceho rozhodcovského súdu. Preto sa oprávneného nijako netýkajú námietky povinného, ktorými napáda samotné rozhodcovské konanie sp. zn. RD/75/2017. Povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61 k) ods. 1 písm. a), b), d) Exekučného poriadku.

9/ Zdôraznil, že povinný nemôže žiadnym zákonom predpokladaným spôsobom napádať rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/75/2017, pretože nepodal návrh na kauzálne príslušný súd podľa § 21 ods. 4 ZoRK o zrušenie rozhodcovského uznesenia o právomoci. Rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.08.2017, je preto res iudicata a podľa § 35 ZoRK je záväzná nielen pre povinného ale aj pre exekučný súd. Všetky námietky a hypotézy, ktoré povinný teraz vznáša voči exekučnej pohľadávke oprávneného mali byť vznesené výlučne v základnom rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/75/2017 (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015). Nevyužitím tohto práva zo strany účastníka rozhodcovského konania potom prichádza k definitívnej preklúzii práva podľa § 17a, § 21 ods. 4 a § 40 ods. 4 ZoRK vznášať rovnaké námietky po meritórnom rozhodnutí a vydaní rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 228/2013). Zároveň prišlo k tacitnému vzniku rozhodcovskej zmluvy podľa § 4 ods. 7 v nadväznosti na § 21 ods. 2 ZoRK. (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/1/2016). Exekučný súd podľa neho nemá zákonné právo meritórne preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konania vedené podľa zákona č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený ďalej poukazyval na rozhodnutia tunajšieho súdu, podľa ktorých súd neposudzuje exekučný titul vydaný v nespotebiteľskej veci, napr. sp. zn. 16Ek/1069/2018 zo dňa 14.12.2018, rozhodnutie sp. zn. 52Ek/448/2018 zo dňa 30.11.2018, sp. zn. 38Ek/308/2017 zo dňa 04.10.2018, sp. zn. 1Ek/68/2018 z 28.05.2018, ďalej odkázal na literatúru: Gyárfáš, J. - Števček, M. a kol. Zákon o rozhodcovskom konaní. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 610, s. 577 - 578, Gyárfáš, J. - Števček, M. a kol. Zákon o rozhodcovskom konaní. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 314 - 315: Následky nepodania návrhu na súd. Povinný mal takéto námietky a návrhy vznášať v základnom rozhodcovskom konaní podľa § 18 ods. 4 alebo podľa § 21 ods. 2 ZoRK, alebo v rámci námietky - žaloby voči rozhodcovskému rozhodnutiu na kauzálne príslušnom súde podľa § 28 CSP.

10/ ZoRK umožňuje rozhodcovskému súdu vydať rozhodcovské rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Zákonodarca presne definoval, že podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké procesné účinky, ako podanie žaloby na všeobecný súd, rozhodcovské uznesenie a rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a je riadnym exekučným titulom. Nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok alebo rozhodcovské uznesenie, ktoré nebolo právoplatne zrušené kauzálne príslušným súdom, je stále nepochybný exekučný titul. Akékoľvek iné tvrdenie by bolo priame porušenie - obchádzanie § 35 a § 44 ods. 2 ZoRK. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. 300/2018 a literatúru: Gyárfáš, J. - Števček, M. a kol. Zákon o rozhodcovskom konaní. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016.

11/ Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiadal súd, aby sťažnosť povinného voči napadnutému uzneseniu zamietol a zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 60,56 Eur za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vyjadrenie k sťažnosti povinného: 1 x 40,67 Eur = 40,67 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,80 Eur = 9,80 Eur + 20 % DPH v sume 10,09 Eur).

12/ Dňa 15.07.2019 oprávnený súd doručil vyjadrenie označené ako doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Jeho súčasťou bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 01.07.2019, ktorým bolo rozhodnuté o trovách rozhodcovského konania, ktoré boli priznané už rozhodcovským uznesením, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia. Dôvodom doplnenia návrhu podľa oprávneného bola skutočnosť, že rozhodcovské uznesenie o trovách konania sa nemôže stať exekučným titulom. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 01.07.2019 sa týka trov rozhodcovského konania judikovaných v už predloženej rozhodcovskom uznesení a mal za to, že odstránil akékoľvek pochybnosti o procesných podmienkach svojej exekúcie.

13/ Na dané podanie oprávneného reagoval povinný vyjadrením doručeným súdu dňa 05.09.2019, v ktorom okrem iného uviedol, že považuje za neakceptovateľné, aby súd, navyše bez oficiálnej, úradnej výzvy (nakolko sa taká v elektronickom exekučnom súdnom spise nenachádza) upozorňoval a žiadal vydávanie nových, „správnych“ exekučných titulov. Oprávnený vydaním nového rozhodcovského rozsudku o trovách sám uznal prevahu právneho názoru na exekučnom súde, v zmysle ktorého sa rozhodcovské uznesenie o trovách nepovažuje za exekučný titul. Určite však nemožno súhlasiť s tým, aby bol exekučný titul počas vykonávania exekučného konania vytváraný. V exekučnom konaní už bolo vydané poverenie na výkon exekúcie a rovnako aj upovedomenie o začatí exekúcie, t.j. súdnej exekútorke už bola daná právomoc začať výkon exekúcie na majetok povinného. Exekučný titul však

s poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 písm. e/ Exekučného poriadku musí existovať už pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie a nemôže byť vytvorený dodatočne. Mal za to, že exekúcia má byť zastavená aj z dôvodu, že pri jej začatí nebol spôsobilý exekučný titul, resp. že rozhodcovské uznesenie nespĺňa kritériá exekučného titulu v zmysle príslušných ustanovení ZoRK a Exekučného poriadku.

14/ Dňa 12.10.2019 doložil oprávnený do elektronického exekučného spisu ešte podanie s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2CoR/5/2019, ktorým poukazoval na to, že rozhodcovského uznesenie má rovnakú platnosť ako rozhodcovský rozsudok a je riadnym exekučným titulom.

15/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

16/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

18/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

19/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

20/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

21/ Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

22/ Podľa § 21 ods. 1 ZoRK rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

23/ Podľa § 21 ods. 4 ZoRK ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

24/ Podľa § 22c ods. 1 ZoRK predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom s výnimkou predbežného opatrenia podľa § 22a ods. 1, je exekučným titulom, na ktorého výkon sa použijú ustanovenia osobitného predpisu.

25/ Podľa § 29 ZoRK ak rozhodcovský súd neurčil inak, trovy rozhodcovského konania sú najmä hotové výdavky účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov, trovy na vykonanie dôkazov, poplatky za rozhodcovské konanie, odmena rozhodcovského súdu a jeho hotové výdavky, odmena znalca, odmena tlmočníka a odmena za zastupovanie.

26/ Podľa § 38 ods. 1 ZoRK ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodcovský súd rozhoduje rozhodcovským uznesením. Rozhodcovským uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach rozhodcovského konania, o zmene alebo doplnení žaloby alebo žalobnej odpovede, o právomoci na

rozhodnutie vo veci samej, o nariadení predbežného opatrenia, o zastavení rozhodcovského konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia rozhodcovského konania.

27/ Podľa § 34 ods. 4 ZoRK výroková časť okrem výroku vo veci samej obsahuje aj údaj o výške trov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník rozhodcovského konania je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa trovy medzi účastníkov rozhodcovského konania rozdeľujú. Rozhodcovský súd môže o trovách konania rozhodnúť aj samostatným rozhodcovským rozsudkom po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej. Výrok rozhodcovského rozsudku musí byť určitý. Ak sa v ňom ukladá povinnosť niečo plniť, rozhodcovský súd určí zároveň lehotu na toto plnenie.

28/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, návrhu na zastavenie exekúcie, doplnenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a ostatných dokumentov nachádzajúcich sa v elektronickom súdnom spise, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel sudca k záveru, že vyšší súdny úradník sa nezaoberal všetkými aspektmi prípustnosti vedenej exekúcie. Aj keď to povinný v návrhu na zastavenie exekúcie priamo nenamietal, súd môže kedykoľvek aj bez návrhu rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku o zastavení exekúcie, o čom svedčí i konštantná judikatúra, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.01.1997, sp. zn. 3Cdo 164/96, R 58/1997, v zmysle ktorého rozhodnutie znejúce na peňažné plnenie, na ktorého podklade sa navrhuje vykonanie exekúcie, musí byť formálne vykonateľné už v dobe zahájenia exekučného konania. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (obdobne uznesenia Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 384/09 zo dňa 09.12.2009, sp. zn. I. ÚS 456/2011 z 23.11.2011).

29/ V danej veci má byť exekučným titulom rozhodcovské uznesenie (nie rozsudok), ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti platiť trovy rozhodcovského konania. Takéto rozhodcovské uznesenie však nie je vykonateľným rozhodnutím, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu, teda nepredstavuje relevantný exekučný titul, a to z nižšie uvedených dôvodov.

30/ Exekučný poriadok ustanovuje v § 45 ods. 2 písm. d/, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní. Zákon o rozhodcovskom konaní (ZoRK) ako lex specialis vo vzťahu k Exekučnému poriadku, pokiaľ ide o otázku exekučných titulov, za vykonateľné rozhodnutia považuje len rozhodcovské rozsudky (§ 44 ods. 2 ZoRK) a uznesenia o predbežnom opatrení (§ 22c ods. 1 ZoRK). Predložené rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017 však nie je uznesením o predbežnom opatrení, ale uznesením o povinnosti zaplatiť rozhodcovský poplatok, ktorý má povinný nahradiť nie druhej strane sporu, ale rozhodcovi, ktorý spor rozhodoval. Jedná sa o rozhodnutie procesnej povahy, ktorému zákon o rozhodcovskom konaní nepriznáva vykonateľnosť. Vykonateľnosť je jednou zo základných vlastností exekučného titulu a bez vykonateľného rozhodnutia exekúciu nemožno vykonať. Treba podotknúť, že aj keď rozhodca na uznesení vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, rozhodnutie sa nestáva vykonateľným vyznačením tejto doložky, ale zo zákona po splnení tam ustanovených podmienok. Zákon o rozhodcovskom konaní však priamo zakotvuje, že o trovách rozhodcovského konania, medzi ktoré podľa § 29 ZoRK patria aj rozhodcovské poplatky, treba rozhodnúť rozhodcovským rozsudkom (§ 34 ods. 4 ZoRK), a túto možnosť má rozhodca i po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej. Preto nemožno rozhodcovské uznesenie považovať za vykonateľné rozhodnutie, i napriek tomu, že na ňom bola vyznačená doložka vykonateľnosti.

31/ Oprávnený si bol sám vedomý skutočnosti, že predložené rozhodcovské uznesenie o poplatku, nepredstavuje exekučný titul a z vlastnej iniciatívy uvádzajúc, že rešpektuje právny názor exekučného súdu o nemožnosti rozhodcovského uznesenia vydaného podľa § 38 ZoRK stať sa exekučným titulom pre judikovanie trov rozhodcovského konania podľa § 29 ZoRK, „doplnil“ svoj exekučný návrh o rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017. S argumentáciou oprávneného, že nepredložením exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku išlo o hypotetický nedostatok procesnej podmienky exekučného titulu, ktorý možno odstrániť, nebolo možné súhlasiť. Za odstrániteľné nedostatky procesných podmienok možno v zmysle CSP považovať napr. príslušnosť súdu, prekážku začatej veci (litispencia), neúplnosť návrhu, riadne zastúpenie účastníka, procesnú subjektivitu. S určitosťou však za odstrániteľnú procesnú podmienku nemožno považovať nahradenie nespôsobilého exekučného titulu, iným rozhodnutím, ktoré už exekučným titulom je (a už vôbec nie po začatí exekúcie).

Uvedené možno vyvodiť aj z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, keď pri zistení materiálnej nevykonateľnosti, neexistencii exekučného titulu, jeho ničotnosti, súdy nevyzývajú oprávneného na opätovné predloženie materiálne vykonateľného titulu, resp. spôsobilého exekučného titulu, ale následkom uvedeného je zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie a v prípade, že bola exekúcia nariadená, k jej zastaveniu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 11.06.1987, sp. zn. Pls 1/87, R 19/1987, už spomínané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 164/96, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.04.2009, sp. zn. 3MCdo 20/2008, ale napr. aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 15.02.2006, sp. zn. 20Cdo 1560/2005).

32/ Materiálnym predpokladom exekúcie je exekučný titul. Keďže exekúcia sa vedie na podklade rozhodnutia, ktoré nepredstavuje exekučný titul, čo nakoniec nepoprel ani samotný oprávnený, následkom je zastavenie exekúcie (obdobne napr. R 19/1987 výkon rozhodnutia treba zastaviť i v prípade, že doposiaľ neexistuje rozhodnutie, ktoré má byť vykonávané). Všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). Tento následok nemôže v prebiehajúcom konaní zvrátiť ani „doplnenie“ návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, predložením rozhodcovského rozsudku o trovách rozhodcovského konania. Je absolútne neprípustné, aby v prebiehajúcej exekúcii došlo k nahradeniu rozhodnutia, na podklade ktorého už bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie iným rozhodnutím a exekúcia sa ďalej vykonávala (pokračovala) na základe tohto iného rozhodnutia. Exekučný poriadok totiž pripúšťa len jedinú výnimku, kedy môže exekúcia pokračovať aj na podklade iného rozhodnutia, ktoré nebolo uvedené v poverení na vykonanie exekúcie. Ide o prípady výživného, keď podľa § 75 ods. 2 Exekučného poriadku dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz (ktorý bol vydaný na podklade poverenia a upovedomenia o začatí exekúcie) aj na všetky sumy zvýšeného výživného. Exekučným poriadkom nie je upravený ani procesný postup, ktorý by umožnil zmeniť v poverení uvedené podkladové rozhodnutie (exekučný titul) napr. vydaním dodatku k povereniu. Dodatok k povereniu totiž možno vydať len v prípade, že po začatí exekúcie dôjde k zmene alebo vylúčeniu súdneho exekútora (§ 33 a § 34 Exekučného poriadku), ďalej k zmene účastníkov konania alebo smrti povinného (§ 37 a § 38 Exekučného poriadku), prípadne sa oprávnenému priznajú trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Nakoľko predmetom tohto exekučného konania nie je vymáhanie výživného, nie je daný ani zákonný predpoklad na zmenu rozhodnutia uvedeného v poverení súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, pričom oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil a predložil rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 45 Exekučného poriadku, exekúciu bolo potrebné ako nesprávne nariadenú zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku.

33/ Napokon ešte vzhľadom na posledné podanie oprávneného pred rozhodnutím sudcu o sťažnosti, ktorým doložil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, z ktorého malo podľa jeho tvrdenia vyplývať, že rozhodcovské uznesenie je spôsobilým exekučným titulom, sudca uvádza, že oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012). Preto jeho poukazovanie na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý nebol exekučným súdom, a ktorý ani navyše v rozhodnutí nevyslovil, že rozhodcovské uznesenie o poplatkoch je spôsobilým exekučným titulom, ale v ods. 41 dokonca uviedol, že pri uplatňovaní rozhodcovského uznesenia o rozhodcovskom poplatku nemôže súd prvej inštancie nahradiť exekučný súd, je nenáležité.

34/ Na záver sudca k námietke povinného o údajnom upozornení oprávneného zo strany exekučného súdu a žiadosti o vydanie „správneho“ exekučného titulu a po nahliadnutí do predloženého rozhodcovského rozsudku, sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 01.07.2019, kde bolo uvedené, že „Exekučný Okresný súd v Banskej Bystrici procesne požaduje doplniť Rozhodcovské uznesenie RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017 vydaním samostatného rozhodcovského rozsudku o trovách rozhodcovského konania pre potrebu prebiehajúceho exekučného konania.“ poznamenáva, že argumentácia ad hoc rozhodcu v odôvodnení je nepravdivá a ide hrubo zavádzajúce tvrdenie, pretože tunajší exekučný súd nikdy nevyzval žiadneho z účastníkov exekučného konania vedeného pod sp. zn. 35Ek/64/2018 ani ad hoc rozhodcu, aby súdu predložil, príp. vyhotovil rozhodcovský rozsudok týkajúci sa povinnosti uhradiť

rozhodcovský poplatok a takúto výzvu by v už prebiehajúcom exekučnom konaní ani nikdy neučinil, nakoľko to nie je právne možné z dôvodov už súdom vyššie uvedených.

35/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď sudca pri rozhodovaní o sťažnosti zistil, že exekúcia sa vedie na základe nespôsobilého exekučného titulu, pričom samotný oprávnený vedomý si tejto skutočnosti, súdu počas konania predložil iné rozhodnutie (rozhodcovský rozsudok) a zároveň svoje vyjadrenie, ktoré sudca vyhodnotil ako nedôvodné, zmenil postupom podľa § 250 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. napadnutého uznesenia a exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku zastavil. V posudzovanej veci nemožno hovoriť o prekvapivom rozhodnutí súdu, pretože oprávnený nedostatok spočívajúci v predložení rozhodnutia, ktoré sa nepovažuje za exekučný titul, uznal vo svojom vyjadrení a zároveň predložil súdu nové rozhodnutie - rozhodcovský rozsudok. Oprávnený pred rozhodnutím súdu viacerými podaniami obhajoval svoj názor o spôsobilosti rozhodcovského uznesenia ako exekučného titulu, pričom s jeho dôvodmi sa súd vyššie vypořiadal.

36/ Výrok II. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým priznal oprávneného nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie predstavuje závislý výrok od rozhodnutia o zastavení exekúcie, a pretože sudca rozhodol o zastavení exekúcie, je potom výrok II. napadnutého uznesenia nesprávny a preto ho sudca podľa § 250 ods. 2 CPS zrušil. Po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách exekúcie, vrátane trov v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti a trov súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.